

га Маріа Магдалина, Маріа майката христова и Саломіа майката на Іоанна гогослова, като вѣха сѣ развѣгали апостолите отъ страхъ, тѣ останали и видѣли гдѣ погревоха христовото тѣло. И на утринатъ кѣпили хѣваво миро, и отишле на гроба рано да помажатъ христа, за да мириши на хѣваво, и да не изгнива, но като дошле при гроба, не го намерили, само видели ангела, който имъ рекалъ: небойтисѣ, знамъ чи вы тѣрсите Исуса распятаго, но той възкрѣсна, идети кажети на апостолаты и на Петра, какъ той ще ги привари тѣ Галилеа, тамо ще го видѣтъ, както имъ рекалъ. Ангела казалъ да рекътъ и на Петра да не плаче, дѣто сѣ отрекалъ отъ христа три пѣте, но да сѣ утѣши: зашто богъ ще го прости. Гледайте тѣка божіето смотреніе, защо както най перката клетка на свѣта сѣ еви отъ женатъ Ева, тѣй и най перката радость сѣ еви сега на свѣта, отъ женыте мирносицы.

ПОВЧЕНІЕ.

Колто сме длъжни синца като сѣщи христіани, да знаеме, и колкото чѣваме вынаги отъ евангеліето, трѣбъж не само да го покниме, но да го проповѣдаваме на дрѣгите челоуѣцы, да знамътъ сичките, какъ е умрѣлъ христосъ и възкрѣсналъ, за да утѣрзе насъ отъ дѣакола, и да ны харижи царство небесно, само ны ако мѣ угодиме сѣ покааніе и исповѣданіе. Христосъ отворилъ царство небесное сѣ големы мѣкы, а отъ насъ иска само едно сердечно покааніе: както явно сѣ види отъ Ниневіа града: зашто, като сѣ покаали и оставили сѣкой скоите злины, тога и богъ прѣлаъ покааніето имъ, и простилъ согрѣшеніето имъ. Богъ е праведенъ. зашто за доброто милка и прощавка, а за злото наказва и предава челоуѣка въ рацѣтъ на дѣшманыте, за да сѣ покае. Както дѣма пророкъ Іереміа: зашто вы прогнѣвихте бога, и потѣпкахте неговымъ законъ, за тѣй и той вы предади на ваще дѣшманы, да вы мѣчатъ, да вы бѣатъ и да вы роветъ. Ето ясно видите какъ и днесъ ны мѣчатъ нашите грѣхове, като Адама когато согрѣши. За тѣй трѣбъж да знаеме, чи кога ны доди нѣкомъ нѣжда, тѣ дохожда на насъ спорѣдъ божіа праведный сѣдъ, за нашите грѣхове. Богъ, зашто е праведенъ, за тѣй плаща сѣкомъ спорѣдъ работыте мѣ. Каквото направи челоуѣкъ, тѣй полѣчва и отъ бога: зашто ны смы самовластни, и доброто и злото въ нашите рѣцѣ сѣ. Кой което иска него направѣ. Синца знаиме чи не е добро согрѣшеніето: но зашто сме челоуѣцы сѣ естество слабо, за тѣй согрѣшаваме много пѣти, но трѣбъж да несѣ отчайваме, но да сѣ каеме сердечно и да сѣ молиме богъ сѣ умиленіе: зашто богъ е милостивъ, като види нашето чисто покааніе, и грѣхове те ны ще прости, и отъ сичките крѣзы ще ны из-